

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 24 rozporządzenia (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ i art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009⁽²⁾ poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom –, że niderlandzki system sankcji jest zbyt łagodny.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 poprzez stwierdzenie przez Komisję – wbrew tym przepisom i niezgodnie z zasadą pewności prawa –, że Niderlandy przeprowadziły niepełną kontrolę wymogu podstawowego w zakresie zarządzania 8 (zwanego dalej „SMR”), o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Strona skarżąca podnosi przy tym, że Komisja błędnie uważa, że niderlandzki system sankcji nie spełnia wszystkich wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 21/2004⁽³⁾ i w ww. art. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. 2004 L 5, s. 8, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 42, s. 56).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2015 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-502/15)

(2015/C 346/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie dotyczącym Królestwa Hiszpanii oraz;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W odniesieniu do wspólnoty autonomicznej Katalonii:

1. Zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie netto 609 337,80 EUR i wykorzystana metoda obliczania są niezgodne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej i z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. (wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) oraz z dokumentem AGRI-64043-2005 (*komunikat Komisji dotyczący postępowania przez Komisję w kontekście rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR z brakami ustalonymi w ramach wdrożonego przez państwa członkowskie systemu kontroli wymogów wzajemnej zgodności*), ponieważ nie jest celowe zastosowanie ryczałtowego oszacowania, jako że Królestwo Hiszpanii przedstawiło dokładną ocenę rzeczywistego ryzyka dla funduszu. Środki zastosowane przez Komisję są nie tylko błędne, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
2. Sumowanie jednorazowej korekty w wysokości 609 337,80 EUR z ogólną korektą ryczałtową wynoszącą 2 % oraz metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 i z dokumentami Komisji o wytycznych dotyczących stosowania korekt finansowych, ponieważ nie należy stosować i łączyć dwóch metod obliczeniowych jednocześnie w odniesieniu do tego samego naruszenia. Takie podejście jest nie tylko niespójne pod względem prawnym, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
3. Korekta zastosowana w odniesieniu do roku składania wniosków 2009, roku budżetowego 2011 i 2012 narusza art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005, stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy i narusza prawo do obrony Królestwa Hiszpanii w zakresie, w jakim Komisja niesłusznie rozszerzyła korektę finansową na okres po 24 miesiącach poprzedzających wydanie komunikatu, podczas gdy ponadto braki zostały już skorygowane przez Królestwo Hiszpanii.

W odniesieniu do wspólnoty autonomicznej Wysp Kanaryjskich podniesiono następujący zarzut:

4. Zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie 1 689 689,03 EUR i wykorzystana metoda obliczania są niezgodne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 i z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji AGRI/D/40474/2010-REV 1.
-